

muis - kat - hond - rel

„Hautain en introvert” ofwel „zachtzinnig en aanhankelijk”. Ziedaar twee uiteenlopende meningen over de vertegenwoordigers van het geslacht *Felis domestica*. In de waardering voor poes als muizenvanger lopen de opvattingen echter parallel.

Vooraf in levensmiddelenbedrijven en pakhuizen, waar muizen zich nogal eens onprettig plegen te gedragen, kunnen enkele niet al te doorvoede katten vaak goede diensten bewijzen: verstoring van de rust, hetgeen nog wordt bevorderd door de voorraden vrij van muur en vloer te stapelen.

Zo dacht ook de leiding van een groot winkelbedrijf in het westen des lands er over. In het pand patrouilleerde een aantal katten, die vrij om en onder de stapels konden opereren. De chef was bijzonder tevreden over de dieren, want veel last van muizen had men niet meer.

Alles liep dus gesmeerd, tot op een kwade morgen een dame het bedrijf binnenstapte met een aanglijnde hond van fors kaliber; ondanks het duidelijk zichtbare „verboden voor honden”.

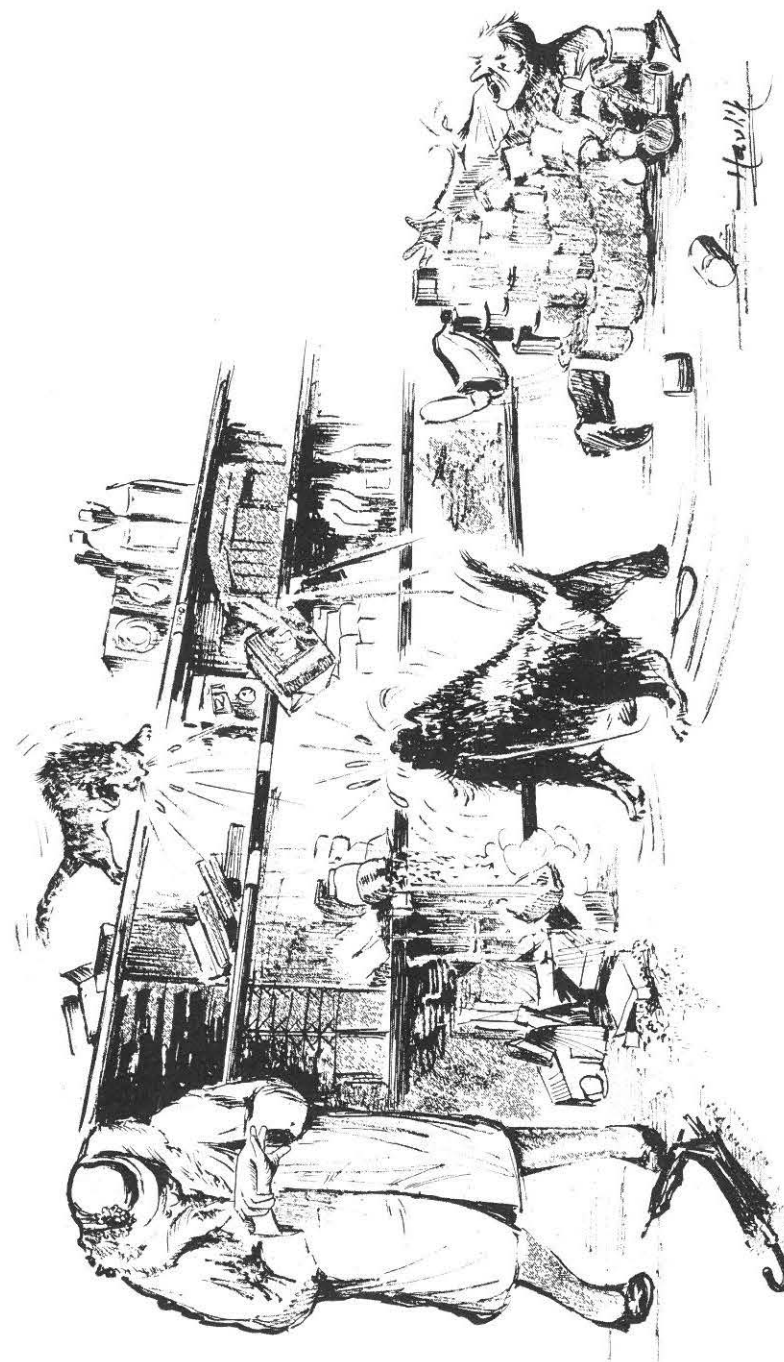
Binnen enkele minuten had *Canis* het prompt met één der katten (vermoedelijk een wat verwilderd exemplaar) aan de stok. De dame aarzelde geen moment en begon het manmoedig voor haar lieveling op te nemen. Maar de kat, ook niet van gisteren en bovendien in eigen home, deinsde voor dit nieuw-opdoemende gevaar al evenmin terug en onderstreepte haar vechtlust met een venijnige haal over de dameshand. Die bruuske aanslag ontlokte aan de eigenares een fortissimo doch zwaarverminkte coloratuurpassage, die haar weeromstuit vond in tumult onder personeel en klanten. Woedend en overhaast verliet de geattakeerde lady met haar lijnboy de zaak, triomfantelijk nageoogd door een gnuivende *Felis*, die aldus twee vijanden tegelijk de plaat zag poetsen.

Edoch pech voor de directie, want diezelfde avond verscheen in één der grote dagbladen (de Koningin der Aarde bewandelt soms onnaspeurlijke wegen) een sensatie-artikel in optima forma: „Dame in groot winkelbedrijf door wilde kat aangevallen”. En het allervervelendste: in het artikel werd het bedrijf met naam en toenaam vermeld.

Het lot van de muizenjagers was hiermee bezegeld: de chef kreeg opdracht de katten ervol te ontslaan en met innig leedwezen zag hij z'n trouwe helpers afzwaaien.

Mogelijk prijkt thans aan de ingang van het bedrijf de sommatie: „Streng verboden voor honden en voor katten”.

G. J. Pop,
Afd. Bestrijding van Ongedierte

... had *Canis* het prompt met één der katten aan de stok